

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 47. Electio Episcoporum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. episcopus Ecclesiæ Lugdunensis, atque
A. C. 822. consentiente Imperatore & omnibus
 Galliarum Episcopis ordinatus est ejusdem Ecclesiæ Episcopus. Hic itaque in Conventu Attiniacensi præsens, & coram Imperatore contra Laicos Bona Ecclesiarum invadentes strenue perorans dicebat; illos in ipsum Deum peccare, qui Canones violarent, & perperam excogitari novas necessitatis causas, quas utique prævidisset Deus, quando Ecclesiæ suæ inspiravit, statuendas esse has Regulas æternum servandas.

§. XLVII.

Electio Episcoporum.

Capit. l. i.

c. 83.

Capit. Baluz. to. i p.

563. to. 7.

Conc. p. 147. v. Coint. an.

822. n. 12.

&c.

Satis exploratum est, in his Comitibus Attiniacensibus editum fuisse Capitulare, nec a vero abludit, illud ipsum esse, quod complectens articulos viginti novem plerumque ad annum octingentesimum decimum sextum refertur. Articuli secundi tenor est: *Quoniam Sacros Canones non ignoramus, & volumus Ecclesiam sua libertate gaudere, concedimus, ut Episcopus, qui tantum honorem mereatur, & idoneus ad onus ferendum sit, a Clericis & populo, ex illa ipsa Diœcesi, gratis, & sine acceptione personarum eligatur.*

In aliquibus hujus Historiæ locis vidimus, quantum Electiones Episcoporum

rum a potestate Sæculari turbatæ fue- Sæculum IX.
 rint, ex quo Franci aliique Barbari domi- A. C. 822.
 nari cœperunt. Primus vero omnium
 Ludovicus Imperator edito hoc Decre- *Sirm. Præf.*
 to plenissimam libertatem Ecclesiæ red- *to 8. Conc.*
 didit. Ad eadem tempora refertur *p. 1860.*
 Tractatus exiguus de Electione Episco-
 porum a Floro Ecclesiæ Lugdunensis
 Diacono scriptus. *Secundum Canones,*
 inquit ille, *& Traditionem Apostoli-* *Post. Agob.*
cam, Sede vacante, aliquis ex Clericis *to. 2. p. 254.*
ejusdem Ecclesiæ unanimi Clericorum
& populi consensu eligendus est. Is in
Decreto authentico nominatur, & ab
Episcopis numero legitimo præsentibus
consecratur, quæ Ordinatio tanquam
Divinum Judicium, ut edixit S. Cy-
prianus, habetur. Constat, Episcopos
 in tota Ecclesia hoc modo fuisse ordina-
 tos per annos prope quadringentos, Prin-
 cipum Sæcularium consensu nullatenus
 requisito. Postquam vero Principes
 Christianam Religionem susceperunt, e-
 tiam scimus, Ordinationes Episcoporum
 fuisse plerumque liberas; cum enim u-
 nicus fuit Imperator, res erat impossi-
 bilis, ut omnium Episcoporum in vastis-
 simis regionibus Asiæ, Europæ & Afri-
 cæ, ordinandorum cognitionem cape-
 ret.

Quod spectat ad consuetudinem po-
 sterioribus temporibus in quibusdam Re-

Hist. Ecclesiast. Tom. XI. K gnis

Sæculum IX.
A.C. 822.

gnis natam consulendi voluntatem Principum, antequam ordinentur Episcopi, id expedit ad quietem & pacem inter Potestatem Sæcularem & Spiritualem conservandam; sed non est conditio necessaria ad legitimam ordinationem, quæ non est pars potestatis Regiæ, quia a Dei mandato & Ecclesiæ consensu proficiscitur. Episcopatus non hominum sed Spiritus Sancti Donum est. Inde graviter peccat Princeps, si suum beneficium putat, quod sola Divina Gratia confert. Florus deinde Ordinationem S. Martini & S. Eucherii Lugdunensis in exemplum & dictorum suorum testimonium affert.

§. XLVIII.

Alia Statuta.

c. 34. Imperator in eodem Capitulari confirmat Regulas Canonicorum & Monachorum Aquisgrani conditas. Tum plures abusus in Disciplina Ecclesiastica emendat.

c. 6. Servi non ordinentur nisi prius a Dominis suis manumissi. Qui subreptitie fuerint ordinati, deponantur. Servi Ecclesiæ publice in cornu Altaris manumittantur, priusquam ordinentur, si tanto honore digni habeantur.

c. 16. Episcopi Longobardiæ non exigant juramentum, nec dona ab illis, quos ordinant; uti facere